

Research Paper: Investigating the Motor Development in Infants of Hamedan Based on Peabody Developmental Motor Scales

Amir Rahmani-Rasa¹, Seyedeh Sadat Mortazavi², *Vahid Rashedi³, Masood Gharib⁴

1. PhD student in Occupational Therapy, Department of Occupational Therapy, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

2. MSc in Occupational Therapy, Faculty of Rehabilitation Sciences, Hamadan University of Medical Sciences & Health Services, Hamadan, Iran.

3. PhD Student in Gerontology, Iranian Research Center on Ageing, University of Social Welfare and Rehabilitation Sciences, Tehran, Iran.

4. MSc in Occupational Therapy, Mazandaran University of Medical Sciences & Health Services, Mazandaran, Iran.

Received: 9 Nov. 2013

Accepted: 1 Jan. 2014

ABSTRACT

Objective Movement is one of the aspects of individual development which accompanies him from birth to death and is an important factor to achieve the goals and meet the needs. Precise assessment of gross and fine motor skills in infancy facilitates the diagnosis and treatment of motor disorders. Hence this study was implemented in order to investigate the motor development in infants of Hamadan.

Materials & Methods This cross-sectional study was conducted through descriptive-analytical procedures, 124 infants were selected using randomized cluster sampling in health care centers of Hamadan. Peabody Developmental Motor Scales (PDMS) was the means of gathering the data. The analysis was implemented through SPSS-16.

Results The results showed that there was no significant difference between the fine and gross motor on gender, type of childbirth, childbirth order, history of father / mother's smoking. Moreover, there is a positive relationship between age and gross/fine motor development (quotient) ($P < 0.001$).

Conclusion The mean motor age and motor development quotient were of normal range in infants studied. However, motor training programs are recommended in order to facilitate the motor development of the above – mentioned infants.

Keywords:

Peabody test
(PDMS), Infant,
Gross & fine motor
skills.

*Corresponding Author:

Amir Rahmani-Rasa, PhD Student

Address: Department of Occupational Therapy, University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences, Koodakyan Dead-end, Daneshjoo Blvd., Evin, Tehran.

Tel: +98(912)2130098

E-Mail: volleyot9@yahoo.com

بررسی رشد حرکتی شیرخواران ۲-۰ ساله شهر همدان براساس آزمون پیبادی

امیر رحمانی رسا^{۱*}، سعیده سادات مرتضوی^۲، وحید راشدی^۳، مسعود غریب^۴

۱. دانشجوی دکتری تخصصی کاردرومی، گروه آموزشی کاردرومی، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران.
۲. کارشناس ارشد کاردرومی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی همدان، همدان، ایران.
۳. دانشجوی دکتری سالمندشناسی، مرکز تحقیقات مسائل اجتماعی و روانی سالمندان، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، تهران، ایران.
۴. کارشناس ارشد کاردرومی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مازندران، مازندران، ایران.

حکمده

تاریخ دریافت: ۱۸ آبان ۱۳۹۲
تاریخ پذیرش: ۱۱ دی ۱۳۹۲

هدف حرکت یکی از جنبه‌های رشدی فرد است که از بدو تولد تا آخر عمر همراه او بوده و مهم‌ترین عامل برای رسیدن فرد به اهداف و تأمین نیازهای خویش است. بررسی دقیق مهارت‌های حرکتی دُرُشت و ظرفی در شیرخوارگی، تشخیص و درمان زودهنگام اختلالات حرکتی را آسان‌تر می‌نماید؛ لذا پژوهش حاضر با هدف بررسی رشد حرکتی شیرخواران ۰-۲ ساله شهر همدان انجام شده است.

(وش برس) مطالعه حاضر از نوع مقطعی و توصیفی-تحلیلی است که در آن ۱۲۴ شیرخوار به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی از بین مراکز بهداشت شهر همدان مورد سنجش قرار گرفته‌اند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات آزمون رشدی-حرکتی پی‌بادی یا PDMS بهمنظور تعزیزی و تحلیل داده‌ها از نسخه ۱۶ نرم‌افزار آماری SPSS استفاده شده است.

یافته‌های نتایج مطالعه نشان داد از نظر متغیرهای جنس، نوع زایمان، مرتبه زایمان، سابقه مصرف سیگار پدر و ساقه مصرف سیگار مادر در رشد حرکتی دُرُشت و ظرفی اختلاف معناداری وجود ندارد. براساس یافته‌ها، افزایش سن، مهارت حرکتی دُرُشت، ظرفی و کل، بهره رشد حرکتی دُرُشت، ظرفی و کل افزایش می‌یابد ($P < 0.01$).

نتیجه‌گیری میانگین سن حرکتی و همچنین بهره رشد حرکتی شیرخواران مورد مطالعه در محدوده بهنجار بود. با این حال، برنامه‌های تقویت حرکتی برای تسهیل روند رشد حرکتی شیرخواران پیشنهاد می‌گردد.

کلید واژه

آزمون رشدی-حرکتی
پی‌بادی، شیرخوار،
مهارت‌های حرکتی
دُرُشت و ظرفی.

مقدمه

برقراری ارتباط با محیط و شکل دهی ادراک آن می‌کنند (۱). همگام با افزایش مهارت‌های حرکتی، محیط آن‌ها و بهدنیال آن ادراک آنها نیز توسعه می‌یابد. رشد حرکتی در انزوا اتفاق نمی‌افتد و وقتی کودکان حرکات هدفمند انجام می‌دهند، در حال هماهنگ‌نمودن زمینه‌های روانی-حرکتی، شناختی و عاطفی خود هستند (۲).

فقدان فعالیت حرکتی کارآمد در حین تلاش کودک برای یادگیری از طریق کنش‌های حرکتی، می‌تواند زیان‌آور باشد. به علاوه، فقدان کارآمدی حرکتی مانع برای تجربه مستقیم در اکتشاف، بازی و یادگیری کودکان محسوب می‌شود (۳-۵). چندین نظریه در مورد رشد حرکتی ارائه شده است: ۱- رشد حرکتی در یک توالی مرتب و قابل پیش‌بینی اتفاق می‌افتد؛ ۲- رشد حرکتی عموماً در یک جهت از بالا به پایین (سری-دemi) جریان دارد (۶-۷)- رشد حرکتی یک فرآیند افزایشی

حرکت یکی از جنبه‌های رشدی هر فرد است که از بدو تولد تا آخر عمر همراه او بوده و مهم‌ترین عامل برای رسیدن فرد به اهداف و تأمین نیازهای خویش است. در حقیقت، حرکت عامل مهم پیشرفت در زندگی به حساب می‌آید (۱). بسیاری از کارهایی که یک خردسال در ارتباط با جهان اطراف و یادگیری درباره آن انجام می‌دهد، بهشت با کنش‌های حرکتی وی در برابر محیط اطراف درمی‌آمیزد (۲).

رشد حرکتی به گونه‌های مختلف تعریف شده است. به رشد حرکتی بعنوان یک فرآیند رشد و نموی که در آن کودک ابتدا بر بدن خود کنترل می‌یابد و سپس این کنترل را برای دستکاری و تعامل با محیط اطراف به کار می‌گیرد، نگریسته می‌شود (۳). کودکان از طریق کنش‌های حرکتی شروع به

نویسنده مسئول:

امیر رحمانی رسا
نشانی: تهران، اوین، بلوار دانشجو، انتهای بنیست کودکیار، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، گروه آموزشی کاردرومی.
تلفن: +۹۸۹۱۲۲۱۳۰۰۹۸
ایمیل: volleyot9@yahoo.com

قرار گرفت. نتایج نشان داد که این آزمون از روایی بازآزمایی عالی بین آزمونگران برخوردار است ($\alpha=0.99$) و تنها ۳۹ درصد کودکان دارای مشکلات حرکتی ظریف با استفاده از آزمون پیبادی شناسایی شدند (۱۴). در پژوهشی دیگر، بهبررسی پایایی و میزان حساسیت به تغییر آزمون پیبادی در کودکان مبتلا به فلچ مغزی پرداخته شد. بدین منظور، ۲۷ کودک ۶۴ تا ۶۶ ماهه، در طول مدت ۳ ماه بهوسیله یک کاردمانگر مورد ارزیابی قرار گرفتند. یافته‌های این مطالعه نشان داد که آزمون از پایایی بازآزمایی بالا ($\alpha=0.88$) و ضریب حساسیت به تغییر خوبی (۱/۶) بازخودار است. با توجه به این یافته‌ها می‌توان از آزمون پیبادی به عنوان ابزاری کارآمد برای ارزیابی مهارت‌های حرکتی کودکان فلچ مغزی بهره برد (۱۵). براساس مطالعه‌ای دیگر، اعتبار هم‌زمان و پاسخ‌دهی آزمون پیبادی در شیرخواران و کودکان مبتلا به بیماری پامپ که تحت درمان جایگزینی آنزیم بوده‌اند، مورد بررسی قرار گرفت و نتایج حاکی از آن بود که خردآزمون‌های دُرست پیبادی نسبت به تغییر، پاسخگو و نشان‌دهنده عملکرد واقعی آنها بود (۱۶).

با توجه به مشکلات حرکتی کودکان مبتلا به اختلالات تکاملی از جمله تأخیرات حرکتی، بررسی مهارت‌های حرکتی دُرست و ظریف در اوایل رشد، تشخیص و مداخله زودهنگام مشکلات حرکتی حائز اهمیت است. یافته‌های مطالعه‌ای بر شیرخواران شهر تهران نیز نشان داد که می‌توان از آزمون پیبادی به عنوان ابزاری معتمد و پایا در ارزیابی رشد حرکتی شیرخواران بهره برد (۱۷). از آنجایی که در شهر همدان مطالعه‌ای در زمینه رشد حرکتی شیرخواران صورت نگرفته است، به نظر می‌رسد ارزیابی و تشخیص دقیق مشکلات حرکتی دُرست و ظریف، شرط لازم برای طرح مداخلات حرکتی نوآورانه و کارآمد برای شیرخواران است؛ لذا این مطالعه برای نیل به این هدف، ضروری به نظر می‌رسد. بررسی سن حرکتی دُرست، سن حرکتی ظریف، سن حرکتی کل، بهره رشد حرکتی دُرست، بهره رشد حرکتی ظریف و ارتباط بین آنها، فرضیات مطرح در این مطالعه بودند.

روش بررسی

برای اجرای پژوهش، پس از اخذ مجوزهای لازم به مراکز بهداشتی تعیین شده مراجعه و با رعایت اصول اخلاقی از جمله ارائه اطلاعات لازم به والدین در زمینه سودمندی ابزار و عدم آسیب‌رسانی آن و همچنین کسب رضایت آنها پیش از آغاز مطالعه، به جمع‌آوری اطلاعات پرداختیم. ملاک‌های انتخاب نمونه عبارت بود از: ۱- نداشتن سابقه بیماری متابولیک، نوروولژیک و ارتوپدی (براساس تأیید پزشک متخصص)؛ ۲- پذیرش‌نامه بینایی‌سنچ مبنی بر نداشتن مشکلات بینایی؛ ۳- پذیرش‌نامه شنوایی‌شناس مبنی بر ناشنوا یا کم‌شنوایاند شیرخوار.

است که در آن اجرای هماهنگ مهارت‌های سطح بالاتر به رشد مهارت‌های سطح پایین تر بستگی دارد (۷، ۴؛ عموماً مهارت‌های حرکتی دُرست، نمایان تر از مهارت‌های حرکتی ظریف است، اما ممکن است مهارت‌های حرکتی دُرست هم‌زمان با مهارت‌های حرکتی ظریف (برای نمونه نشستن و گرفتن با دست) رشد یابد (۸؛ ۵-۶- رشد، رسش، محیط و مسائل فرهنگی بر میزان اکتساب مهارت‌های حرکتی اثر می‌گذارد (۹؛ ۶- در درجات دستیابی کودکان عادی به رشد حرکتی ممکن است در بسیاری از جاها تغییر نماید؛ ۷. رشد حرکتی از رفتار بازتابی اولیه به سمت حرکات ارادی جریان دارد (۱۰).

کیس اسمیت و همکاران بهوسیله آزمون رشدی-حرکتی پیبادی یا PDMS^۱ ارتباط بین اجزای حسی-حرکتی حرکات ظریف و عملکرد آنها در مهارت‌های خود مراقبتی، حرکت و تقابل اجتماعی را در ۳۰ کودک پیش‌دبستانی با تأخیر حرکتی بررسی کرده‌اند. نتایج به دست آمده، ارتباط معنی‌داری را بین اجزای حسی-حرکتی و مهارت‌های حرکتی ظریف دست شامل الگوهای گرفتن، هماهنگی چشم و دست، کاربرد دست و مهارت دستی نشان داد (۱۱).

مک‌کلین و پرووست، روایی هم‌زمان آزمون رشدی-حرکتی پیبادی را با ویرایش دوم آزمون بیلی بررسی کرده‌اند. این مطالعه بر روی ۳۸ کودک دو ساله بومی امریکا صورت گرفت. نتایج این مطالعه بیانگر آن است که روایی هم‌زمان خوبی بین دو آزمون برقرار است، در ضمن مشخص شد که مقیاس رشدی-حرکتی ظریف آزمون پیبادی، کمتر از آزمون بیلی تمایل به طبقه‌بندی شدت اختلالات رشدی کودکان دارد. بنابراین، محققین توصیه کرده‌اند که به منظور اجتناب از اشتباه در تشخیص کودک باید محدودیت‌های هریک از آزمون‌های بالا را در نظر گرفت (۱۲).

مطالعه‌ای به منظور تعیین روایی مقیاس حرکتی دُرست از آزمون پیبادی به عنوان یک ابزار سنجش، بر روی ۱۲۴ شیرخواری که در برنامه مداخله زودهنگام از خدمات کاردرمانی بهره می‌برند، صورت گرفت. این شیرخواران در گروههایی با اختلالاتی شامل فلچ مغزی، سندروم داون، هیدروسفالی، نارس با تأخیر رشدی و کامل با تأخیر رشدی دسته‌بندی شده بودند. در طول زمان ۶ ماهه، هر شیرخوار سه مرتبه با آزمون پیبادی از جانب آزمونگر مورد سنجش قرار می‌گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که می‌توان از آزمون پیبادی تنهای به عنوان ابزاری برای سنجش میزان تغییر حرکتی استفاده کرد و نمی‌توان آن را برای ارزشیابی اثرات مستقیم درمان به کار گرفت (۱۳).

روایی و پایایی مقیاس حرکتی ظریف از آزمون پیبادی نیز در مطالعه‌ای بر روی دو گروه ۱۸ نفره در سطوح سنی ۴ و ۵ ساله با مشکلات و بدون مشکلات خفیف حرکتی ظریف، مورد بررسی

جدول ۱. همبستگی سن با Total Motor و Gross-Motor, Fine-Motor

Total Motor	Fine-Motor	Gross-Motor	متغیر
N = ۱۷۴			
.۰/۹۸	.۰/۶۳	.۰/۳۰۳	ضریب همبستگی
< .۰/۰۰۱	< .۰/۰۰۱	< .۰/۰۰۱	مقدار احتمال
<u>توابع تابعی</u>			

برای بررسی روایی آزمون، ابتدا ۲۰ شیرخوار (۱۰ پسر و ۱۰ دختر) انتخاب و مورد بررسی قرار گرفتند. پس از جمع آوری اطلاعات و تجزیه و تحلیل آماری آن، ضریب همبستگی ماده کل (برای مقیاس حرکتی درشت ۰/۹۴۲۰ و برای مقیاس حرکتی ظریف ۰/۹۳۸۰) و همچنین ضریب همبستگی درونی مابین نمرات خام مهارت‌ها و نمره خام کل (برای مقیاس حرکتی درشت ۰/۹۲۸۰ و برای مقیاس حرکتی ظریف ۰/۹۱۴۰) از هر دو مقیاس حرکتی درشت و ظریف، میزان اعتبار آن را در سطح قابل قبولی بیان نمود. بهمنظور بررسی پایایی آزمون، ۲۰ شیرخوار ۰-۲ ساله (۱۰ پسر و ۱۰ دختر) بهوسیله یک آزمونگر دو مرتبه به فاصله یک هفته مورد سنجش قرار گرفتند. با استفاده از ضریب همبستگی پیرسون نمایان شد که آزمون از پایایی کلی قابل قبولی برخوردار و مقدار عددی آن برای هر یک از متغیرهای سن حرکتی درشت، ظریف و کل به ترتیب ۰/۹۲۵، ۰/۹۳۰ و ۰/۹۲۵ است. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از نسخه ۱۶ نرم‌افزار آماری SPSS استفاده شد. برای بررسی توزیع نرمال متغیرها از آزمون آماری کولموجروف- اسمیرنوف ۲ و برای بررسی ارتباط متغیرهای پژوهش با توجه به توزیع داده‌ها (نرمال بودن آنها) آزمون‌های آماری ضریب همبستگی پیرسون، T مستقل، تحلیل واریانس یک‌طرفه به کار رفت.

یافته‌ها

میانگین سن حرکتی درشت و ظریف و سن حرکتی کل به ترتیب ۱۶/۹۸، ۱۲/۱۷ و ۱۴/۵ و میانگین بهره حرکتی درشت و ظریف و بهره حرکتی کل به ترتیب ۷۲/۷۲، ۹/۵۶ و ۷۲/۷۳ به دست آمد. بین سن و رشد حرکتی درشت و ظریف و کل، ارتباط مثبت معناداری وجود داشت (جدول ۱).

براساس جدول شماره ۲ نیز اختلاف مثبت معناداری بین سن و بهره رشد حرکتی درشت، ظریف و کل وجود دارد.

براساس یافته‌ها، اختلاف معناداری بین دو جنس از نظر سن حرکتی درشت، سن حرکتی ظریف و سن حرکتی کل مشاهده نشد. براساس دیگر نتایج نیز رابطه معناداری بین متغیرهای نوع زایمان، مرتبه زایمان، سابقه مصرف سیگار پدر، سابقه مصرف سیگار مادر با سن حرکتی درشت، سن حرکتی ظریف، سن

در این مطالعه توصیفی-تحلیلی که به روش مقطعی انجام پذیرفت، برای جمع آوری اطلاعات مراکز بهداشت شهر همدان را به ۵ خوش تلقیم کردیم. سپس به طور تصادفی ۲ مرکز بهداشتی هر خوش انتخاب کردیم و ۱۲۴ شیرخوار (۶۶ پسر و ۵۸ دختر) را مورد ارزیابی قرار دادیم. ابزار گردآوری اطلاعات آزمون پی بادی بود. این آزمون بهوسیله دکتر راندا فولیو (دکترای تربیت بدنی) و دکتر ریکا فیول (دکترای آموزش استثنائی) در سال ۱۹۸۲ مطرح شد. آزمون پی بادی شامل مقیاس‌های حرکتی درشت و ظریف است. در مقیاس حرکتی درشت، پنج مهارت بازتاب، توازن، ثبات، جابجایی و گیرش و رانش اشیا و در مقیاس حرکتی ظریف، چهار مهارت گرفتن، کاربرد دست، هماهنگی چشم و دست و مهارت دستی سنجیده می‌شود. وسائل مورد استفاده در مقیاس حرکتی درشت عبارتند از: اسباب بازی (جفجنجه)، زمان سنج، توب تنیس/فوتبال، جعبه، تخته تعادل. در ارزیابی مهارت‌های حرکتی ظریف نیز از بطری، تعدادی قند، مکعب، قیچی، کاغذ، زمان سنج، جفجنجه، قاشق، فنجان و مازیک استفاده شد. زمان آزمودن در هر مقیاس، ۳۰ دقیقه بود. آزمون پی بادی یک ابزار جامع ارزیابی به همراه راهکارهایی برای طرح برنامه‌های درمانی است که شامل دو مقیاس حرکتی درشت و ظریف است. مقیاس‌های حرکتی به گونه‌ای طراحی شده است تا توانی مهارت‌های درشت و ظریف را مشخص کند. با این مقیاس‌ها سطح نسبی رشد هر مهارت و نیز مهارت‌هایی که به طور کامل رشد نیافرته است، مشخص می‌شود. این آزمون در طیف سنی بدو تولد تا ۸۳ ماهگی کاربرد دارد. مقیاس حرکتی درشت دارای ۱۷۰ ماده در ۱۷ سطح سنی (هر سطح دارای ۱۰ ماده) و مقیاس حرکتی ظریف شامل ۱۱۲ ماده در ۱۶ سطح سنی (هر سطح دارای ۶ یا ۸ ماده) است (۱۸).

نمره گذاری آزمون بدین صورت است:

- نمره ۰: عملکردی مشاهده یا عملکرد صحیحی انجام نمی‌شود؛
- نمره ۱: عملکرد، ناکامlia عملکردی مشابه عملی است که از کودک خواسته می‌شود؛
- نمره ۲: عملکرد مطابق آن چیزی است که از کودک خواسته می‌شود.

جدول ۲. همبستگی سن با FMDQ، GMDQ و TMDQ.

N = ۱۲۴			متغیر
TMDQ	FMDQ	GMDQ	ضریب همبستگی
.۰/۷۱۵	.۰/۶۳۱	.۰/۷۰۸	سن
< .۰/۰۰۱	< .۰/۰۰۱	< .۰/۰۰۱	مقدار احتمال

توابع تنشی

به طوری که میزان همبستگی بین سن و نمره کل ۰/۵۵۸ برای مقیاس حرکتی درشت و ۰/۶۹۷ برای مقیاس حرکتی ظریف به دست آمد (۲۱).

دالوند (۱۳۸۶) نیز به هنجاریابی آزمون رشدی-حرکتی پی‌بادی در ۱۸۰ دانشآموز ۷۲ تا ۸۳ ماهه شهر تهران پرداخت. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که میانگین بهره رشد حرکتی درشت در دانشآموزان پسر و دختر به ترتیب ۱۲۰/۵۰ و ۱۲۰/۴۰ و میانگین بهره رشد حرکتی ظریف در دانشآموزان پسر و دختر به ترتیب ۱۲۵/۶۹ و ۱۲۶/۶۶ و میانگین سن حرکتی درشت در پسران و دختران به ترتیب ۸۱/۰۸ و ۸۱/۸۰ و میانگین سن حرکتی ظریف ۸۱/۷۳ و ۸۱/۸۳ ماه بود. ماه و میانگین سن حرکتی ظریف شیرخواران زایمان، مرتبه زایمان، بررسی قرار گرفته است. مطالعه‌ای به منظور مقایسه مهارت‌های حرکتی شیرخواران پُرخطر با شیرخواران سالم ۳ تا ۶ ماهه شهر تهران براساس آزمون پی‌بادی صورت گرفت. در این مطالعه ۱۶۰ شیرخوار (۸۰ نفر سالم و ۸۰ نفر پُرخطر) مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج حاکی از آن بود که تفاوت معنی‌داری بین مهارت‌های حرکتی درشت و ظریف شیرخواران سالم و پُرخطر از لحاظ آماری وجود نداشت و مشخص شد که شیرخواران پُرخطری که سابقه عوامل خطرساز جین و پس از تولد داشتند، در مهارت‌های حرکتی نمرات پایین‌تری را نسبت به شیرخواران سالم کسب کردند. در حالی که شیرخواران پُرخطری که سابقه عوامل خطرساز قبل از تولد داشتند، اختلاف معنی‌داری با شیرخواران سالم نداشتند (۱۹).

شایان ذکر است آزمون پی‌بادی بر مبنای رشد حرکتی است و در یک پیوستار منظم صورت می‌گیرد (۱۴). در پژوهش حاضر، تفاوت معناداری بین دختران و پسران براساس سن حرکتی و بهره رشد حرکتی مشاهده نشد ($P-Value > ۰/۰۵$) و همبستگی معناداری بین سن حرکتی و بهره رشد حرکتی دیده شد ($P-Value < ۰/۰۵$). البته می‌باشد ذکر نمود که دشواری برقراری ارتباط با شیرخوار و ماده‌های آزمون متعدد نیز منجر به بی‌حوالگی شیرخوار و والدین در انتهاهی آزمون می‌شود. با این وجود، با توجه به محدودیت روزافزون فعالیت‌های حرکتی بهدلیل افزایش بازی‌های رایانه‌ای، بهتر است راهکارهای تقویت مهارت‌های حرکتی درشت و ظریف به‌وسیله کارشناسان مربوطه به خانواده‌ها آموزش داده شود. بدین منظور، می‌توان از آزمون پی‌بادی نیز به عنوان ابزاری برای تشخیص و مداخله بهره برداشت.

نتیجه‌گیری

با توجه به یافته‌های پژوهش، میانگین سن حرکتی درشت و ظریف شیرخواران و همچنین بهره رشد حرکتی آنها در محدوده بهنجار بود. با این حال، برنامه‌های تقویت حرکتی برای تسهیل روند رشد حرکتی شیرخواران پیشنهاد می‌گردد.

حرکتی کل و نیز بهره‌های حرکتی درشت، ظریف و کل وجود نداشت.

بحث

پژوهش حاضر با هدف بررسی رشد حرکتی شیرخواران ۲۰ ساله شهر همدان انجام شده است. متغیر مستقل اصلی در این مطالعه، مهارت حرکتی درشت و ظریف در ارتباط با متغیرهای زمینه‌ای از جمله جنس، نوع زایمان، مرتبه زایمان، سابقه مصرف سیگار پدر و سابقه مصرف سیگار مادر مورد بررسی قرار گرفته است. مطالعه‌ای به منظور مقایسه مهارت‌های حرکتی شیرخواران پُرخطر با شیرخواران سالم ۳ تا ۶ ماهه شهر تهران براساس آزمون پی‌بادی صورت گرفت. در این مطالعه ۱۶۰ شیرخوار (۸۰ نفر سالم و ۸۰ نفر پُرخطر) مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج حاکی از آن بود که تفاوت معنی‌داری بین مهارت‌های حرکتی درشت و ظریف شیرخواران سالم و پُرخطر از لحاظ آماری وجود نداشت و مشخص شد که شیرخواران پُرخطری که سابقه عوامل خطرساز جین و پس از تولد داشتند، در مهارت‌های حرکتی نمرات پایین‌تری را نسبت به شیرخواران سالم کسب کردند. در حالی که شیرخواران پُرخطری که سابقه عوامل خطرساز قبل از تولد داشتند، اختلاف معنی‌داری با شیرخواران سالم نداشتند (۱۹).

درخشان‌راد (۱۳۸۵) به هنجاریابی آزمون رشدی-حرکتی پی‌بادی در ۶۴ کودک پیش‌دبستانی ۶۰ تا ۷۱ ماهه مراکز پیش‌دبستانی شهر شیراز پرداخت. یافته‌های حاصل از پژوهش مذکور این‌گونه بود که ضریب همبستگی بین دو آزمون بازآزمایی، ۰/۹۹۷۴ و ۰/۰۶۱۴ به ترتیب برای مقیاس حرکتی درشت و ظریف به دست آمد و بین سن و عملکرد حرکتی ارتباط مستقیم مشاهده شد، به طوری که میزان همبستگی بین سن و نمره کل ۰/۷۹ برای مقیاس حرکتی درشت و ۰/۸۲ برای مقیاس حرکتی ظریف به دست آمد (۲۰).

صالح‌نسب (۱۳۸۵) در پژوهشی به هنجاریابی آزمون رشدی-حرکتی پی‌بادی در ۱۵۰ کودک عادی در ۴۸ تا ۵۹ ماهه مهد کودک‌های شهر شیراز پرداخت و نتایج بدین ترتیب بود: ضریب همبستگی بین دو آزمون بازآزمایی برای مقیاس حرکتی درشت ۰/۸۶۸ و برای مقیاس حرکتی ظریف ۰/۹۱۶ به دست آمد. بین سن و عملکرد حرکتی رابطه مستقیم مشاهده شد،

- evaluative measure of infants receiving physical therapy. *Physical Therapy*. 1995; 75(11): 939-948.
- [14] Connolly BH, Dalton L, Smith JB, Lamberth NG, McCay B, Murphy W. Concurrent validity of the bayley scales of infant development II (BSID-II) motor scale and the peabody developmental motor scale II (PDMS-2) in 12-month-old infants. *Pediatric Physical Therapy*. 2006; 18(3): 190-196.
- [15] Piper MC, Darrah J, Boyce N, Maguire TO, Redfern L. Motor assessment of the developing infant: Saunders Alberta; 2000.
- [16] Phillips D. Concurrent validity and responsiveness of the peabody developmental motor scales - 2 in infants and children with pompe disease undergoing enzyme replacement therapy. University of North Carolina; 2012.
- [17] Rahmani Rasa A, Rashedi V, Hosseini SA, Sazmand AH. Validity and Reliability of Peabody Developmental Motor Scales (PDMS) in Infants of Tehran. *Iranian Rehabilitation Journal*. 2011; 10(13): 31-33.
- [18] Folio MR, Fewell RR. Peabody developmental motor scales: examiner's manual: Pro-ed; 2000.
- [19] Hosseini-Jam S. Comparison of 3-6 months old high-risk infants motor skills with healthy ones in Tehran according to Peabody developmental motor scales. Tehran: Tehran University of Medical Sciences; 2006.
- [20] Derakhshanrad A. Standardization of PDMS in 60-71 months kindergarteners of Shiraz. M.Sc thesis, Tehran: University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences; 2006.
- [21] Salehnasab A. Standardization of PDMS in 48-59 months kindergarteners of Shiraz. M.Sc thesis, Tehran: University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences; 2006.
- [22] Dalvand H. Standardization of PDMS in 72-83 months kindergarteners of Tehran. M.Sc thesis, Tehran: University of Social Welfare & Rehabilitation Sciences; 2007.
- [23] RezaFarsi A. Effect of early perceptual-motor enrichment on later fine motor development process of infants. *Modern Rehabilitation*. 2012; 6(3): 50-57.
- [24] Kyvelidou A, Harbourne RT, Willett SL, Stergiou N. Sitting Postural Control in Infants With Typical Development, Motor Delay, or Cerebral Palsy. *Pediatric Physical Therapy*. 2013; 25(1): 46-51.

همچنین پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی مهارت‌های حرکتی کودکان با مشکلات حرکتی از جمله فلج مغزی و اختلالات هماهنگی حرکتی با استفاده از آزمون پی بادی مورد ارزیابی و مقایسه با کودکان عادی قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

این مقاله حاصل طرح تحقیقاتی با عنوان «بررسی مهارت‌های رشدی-حرکتی شیرخواران ۰-۰ ساله شهر همدان» است که در معاونت تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی همدان با شماره ۹۱۰۶۱۴۲۳۲۹ به ثبت رسیده است. پژوهشگران از همکاری خالصانه مدیران محترم مراکز بهداشتی همدان و نیز والدین شیرخواران مورد مطالعه کمال تشرک و سپاسگزاری می‌نمایند.

منابع

- [1] Alexander M. *Pediatric Rehabilitation*: Demos Medical Publishing; 2010.
- [2] Kramer P. *Pediatric occupational therapy*: Wolters Kluwer; 2010.
- [3] Rodger S. *Occupation centered practice with children*: Wiley-Blackwell; 2010.
- [4] Baggerly J. *Child-centered play therapy research*: John Wiley and Sons; 2010.
- [5] Parsa M. *Psychology of child development*. Tehran: Besat; 2007.
- [6] Corbin CB, DeOreo K. *A textbook of motor development*: WC Brown Company Publishers; 2007.
- [7] Crowe WC, Auxter D, Pyfer J, Arnheim DD. *Principles and methods of adapted physical education and recreation*: CV Mosby Company; 2005.
- [8] Naderi E. *Learning disabilities*. Tehran: Amir kabir; 2012.
- [9] Case-smith J, Clifford O'Brien J. *Occupational Therapy for Children*: CV Mosby Company; 2010.
- [10] Gesell A. *Developmental diagnosis: normal and abnormal child development: clinical methods and pediatric applications*: Gesell Press; 2008.
- [11] Case-Smith J. A validity study of the posture and fine motor assessment of infants. *The American Journal of Occupational Therapy*. 1992; 46(7): 597-605.
- [12] Provost B, Heimerl S, McClain C, Kim N-H, Lopez BR, Kodituwakku P. Concurrent validity of the Bayley Scales of Infant Development II Motor Scale and the Peabody Developmental Motor Scales-2 in children with developmental delays. *Pediatric Physical Therapy*. 2004; 16(3): 149-156.
- [13] Palisano RJ, Kolobe TH, Haley SM, Lowes LP, Jones SL. Validity of the Peabody Developmental Gross Motor Scale as an